

Hadnagy lett a harctéren.

Nagykanizsáról jelentik: Föltünést keltett Nagykanizsán egy fiatal katona, *Lehota* János, aki nemrégiben még legénységi bluzban ment el a harctérre s most aranycsillaggal ékeskedő tisztí egyenruhában tért onnan vissza. *Lehota* János a budapesti 4-ik vár-tüzérezredben szolgált, ahová három éve került be, mint közlegény. Rövidesen elérte az altiszti rangot s tüzemester lett. A háboru kitörésekor egyik Galiciába rendelt tábori tüzérezredhez osztották be. A legutóbbi ütközetben egyetlen napon három sebet kapott, mindhármát a ballábába. Másnap ismét megsebesült. Egy shrapnel-szilánk találta a mellén s huszonöt centiméteres sebet szakított rajta. Még ez sem gátolta, *hanem hőiesen folytatta tovább a harcot*. Rohamot vezényelt s az ellenségtől elvett egy zászlót. Mikor *Auffenberg* tábornok erről értesült, maga elé rendelte a hőst, aki azonban közben ötdör is megsebesült. Egy shrapnel a kezét fejté roncsolta szét. Ekkor eszméletlenül esett össze s hordágyon vitték *Auffenberg* tábornok elé, aki melegen megdicsérte és közölte vele, hogy *hadnagygyá való kinevezése végett előterjesztette őfelségéhez*. Rövidesen meg is kapta a hadnagyi rangot az arany vitézségi éremmel együtt, egyuttal pedig ezer korona jutalomban is részesült. A harctérről Nagykanizsán lakó fivéréhez utazott. Előzőtt törvényszéki hivatalnok volt.

Mire képesek a németek.

Amint egész haditaktikájuk, gazdasági felszereltségük és pszichológiai nagyságuk, úgy a német nép anyagi áldozatkészsége is, felüláll minden képzeleten. Az a lelkesedés és az az érdeklődés, amellyel egész Németország lakossága a hadikölcsön jegyzését kíséri, valóban minden csodálatra méltó. Kruppék egymaguk harminc millió márkát jegyeztek, most pedig arról értesülünk, hogy a Viktoria biztosító társaság husz milliót írt alá. Számos más több milliós jegyzés is történt, ezeknél meghatóbb és jelentősebb azonban a kisemberek érdeklődése. Már az első napon tízezernyi számmal történtek száz és kétszáz márkás aláírások, ami a kistőkés társadalom nagymérvű részesedését jelenti. A német kormány ép ezért elhatározta, hogy Németországon kívül egyáltalán nem fogja a kölcsönt aláírásra bocsátani, hanem kizárólag a nagy német nép áldozatkészségét veszi igénybe.

A HADSEGÉLYZŐ HIVATAL FELHÍVÁSA

Budapest, szeptember 13. A hadsegélyző hivatal hazafias tevékenysége sikerei érdekében figyelmeztet arra, hogy nekünk, a dekében figyelmeztet arra, hogy nekünk, a kik most itthon maradtunk, kötelességünk mindent megtenni, ami az értünk küzdő katonáknak harcképességét fokozza. Vannak olyan tárgyak, amelyekből a készlet már elfogyott, úgy, hogy azokat vétel útján megszerezni feletté nehéz. Ilyen a jó távcső is, mely úgy tisztjeinknek, mint altisztjeinknek a harctéren megbecsülhetetlen szolgálatakat tesz. A hadsegélyző hivatal fölkéri azokat, akik bárminő jó látcső birtokában vannak s azokat nélkülözhetik, küldjék azokat a Hadsegélyző Hivatalhoz Budapest, Váci-utca 38. szám. A Hadsegélyző Hivatalnak küldött adományok a postán portómentesség kedvezményében részesülnek.

Önkéntesek kelleneek!

A közös hadügyminiszter felhívást intézett Magyarország és Ausztria főiskoláinak ifjúságához, hogy minél számosabban jelentkezzenek önkéntes katonai szolgálatra.

Méltatlanság volna még csak gondolni is arra, hogy ennek a hívó szónak esetleg nem lesz meg a kellő eredménye. Okvetlenül meg lesz! Meg vagyunk győződve, hogy a magyar egyetemek és más főiskolák fegyverbíró derék ifjai tömegesen sietnek a zászlók alá, hogy teljesítsék hazafias kötelességüket. Meg vagyunk győződve, hogy az önkéntesek sorozásánál meg fognak ismétlődni ugyanazok a lelkesítő jelenetek, melyeknek az általános mozgósításkor voltunk tanúi, midőn a nép egyszerű fiaival vad türelmetlenséggel ostromolták fölvételeit a katonai irodákat és valóságos kétségbeesés fogott el némelyeket, akik alkalmatlannak bizonyultak hadi szolgálatra.

Semmi kétség, hogy a magyar egyetemi ifjúság újabb főemelő példáit fogja adni áldozatkészségének.

De másoknak is szól a buzdítás.

Valaki, aki nemrég jött haza Berlínből, azt mondotta, hogy a német fővárosban csak gyermekeket, nőket, agg férfiakat látott, középkorú emberekből pedig csak olyamokat, akik szembe tűnően betegesek vagy nyomorúak. *A többi mind ott küzd a francia s az orosz harctéren.*

Szegeden e tekintetben már zavartalanabb látvány tárul a szemlélő elé. Örvend a szívünk, látva, hogy a polgári álláshoz hozzá-

A kozákok.

(Saját tudósítónktól.) Aránylag elég gyakori dolog, hogy bizonyos fogalmakról hamis képzeletünk vannak, minek következtében ezek a fogalmak elferdítve élnek a tudatunkban. Sőt ezeknek az elferdített fogalmaknak a helyességében annyira biztosaknak érezzük magunkat, hogy még azt a fáradságot sem vesszük magunknak, hogy mondjuk egy lexikonban utána nézzünk. Ilyen elferdített fogalom a legtöbb ember gondolatvilágában a *kozák*, vagy ahogy az oroszok mondják: *kazakij*. A legtöbb ember azt hiszi a kozákokról, hogy ugyanolyan lovas katonák, csak hogy más elnevezéssel, mint a mi huszárajaink. Pedig szó sincs róla. A kozákok voltaképpen nem egyebek, mint *lovas komitácsik*, azzal a különbséggel, hogy többnyire nagy tömegekben portyáznak. Miként a komitácsik, ők is az *alattomos harcnak* a bajnokai, elemük a rablás, fosztogatás, gyújtogatás, az ellenségnek éjjeli nyugtalanítása, a katonai vonatokra (nem tévesztendő össze a katonaságot szállító vasúti vonatokkal!) való rajtaütés stb. Ezekben valóssággal excellálnak. Résztvesznek azonban rendszeres támadásokban is, legtöbbször összeműködésben a gyalogsággal. Rendszeresen a szárnyakon alkalmazák őket, ahol kellő időben leszállnak a lovaikról és gyalog tüzharcot veszélyeztetik az ellenséget, vagy ha a terep minősége megengedi és észrevétlenül megközelíthetik az ellenséges csapatokat, attakkal iparkodnak zavart csinálni.

Az ellenség megtévesztésére gyakran előre tolt állásokat foglalnak el, lovaikat há-

kötött tisztviselői kar tagjaik kívül is, mennyi ép, erős fiatal ember és harcképes férfi rójjá még polgári öltözetben az utcáinkat. Bizonyára azt gondolták eddig, hogy a hadseregnek nincs még szüksége rájuk. Ez így is lehetett. Hallottunk olyasmijt, hogy *mostanig nagyon válogatták az önkéntességre jelentkezőket*.

Most azonban, úgy látszik, megváltozott e tekintetben a helyzet. A hadügyminiszter felhívása arra vall, hogy több szükség van önkéntesekre, tehát az illető paramésnökégnél már kedvezőbb kilátással jelentkezhetik természetesen nemcsak a főiskolai tanuló, hanem bárki, aki katonai szolgálatot végezni tud.

Biztosra vesszük, hogy a főiskolák körén túl is lelkes visszhangja támad a hadügyminiszter felhívásának és némsokára elenyészik az a szembeszökő különbség a szegedi és a németországi utcák külső képe között.

Önkéntesek kelleneek! Ez a szó minden különösebb ösztönzés nélkül tette kell hogy hívjon *mindenkit*, aki abban az írgyülésre méltó korban és testi erőben van, hogy a most folyó élet-halálharcban — ha egyéb közkötelesség nem tartja itthon — fegyverrel szolgálhatja hazáját.

Kockán van minden, ami szent előttünk! Kockán van eddigi életünknek minden föltétele, jövődő boldogulásunknak minden biztosítéka!

Ki vonhatná ki magát a kötelesség alá, hogy e legdrágább javaink oltalmára süessen?

tul fedezék mögött tartják és gyalogosok módjára kezdenek tüzharcot, majd lóra kapnak és elszáguldanak.

A mi *saját lovasságunkkal nem vehetik fel a versenyt*. A mi lovaink teljesítő képességével a kozákllovaké nem is hasonlítható össze. Ezért, ha csak lehetséges, nem is bocsátkoznak nyílt harcba a mi lovainkkal. Huszárlovaink sokkal gyorsabbak és huszárságunk kiképzése is sokkal rendszeresebb.

Akár gyalogos, akár lovas ellenség közelédtére a kozákok rendszeren visszavonulnak, még pedig a tőlük, illetve a lovaiktól telhető legnagyobb gyorsasággal.

A harctérről most sebesülten érkezett egyik honvédszázadosunk, *Unterreiner* Mihály, ugyanaz, aki kis fiának, *Guidónak* azt a bizonyos szép fehérszőrű kozáklóvat hozta ajándékba, a kozákok pusztításairól beszél:

— Már a felvonulási körleteinkben szereztünk tapasztalatokat a kozákok munkájáról. Bejöttünk egy faluba, ahol berzalmas látványt nyújtott a kozákok pusztítása. A sürgönyoszlopok kidöntve, süngönydrót mindetnütt elvágva, a postaépület és az üzletek kirabolva, a házak ablakai bezúzva, sok épület porrá égve. A boltokban nem hagytak semmiféle élelmiszert, szeszes italt, dohányt vagy szivart és magát a lakosságot is csaknem mindenéből kifosztották. Kiegészítője ezen harcmodorunknak, ha ez ugyan egyáltalán harcmodornak nevezhető, hogy a mieinkkel *kegyetlenek*. Egy alkalommal egy 8—10 huszárból álló járőrünk egy faluban felderítést végzett. Ezt megtámadta egy körülbelül hatvan főből álló kozákesapat. Huszárajaink menekülni voltak kénytelenek. Az egyik hu-